

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Мінченко Іван Андрійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 8, частині п'ятій статті 17, частині другій статті 19, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 46, статті 64, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) приписів частини п'ятої статті 13 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ (далі – Закон № 3551), підпункту 2 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законів України щодо разової грошової виплати ветеранам війни та жертвам нацистських переслідувань“ від 20 березня 2023 року № 2983-ІХ (далі – Закон № 2983).

Суб'єкт права на конституційну скаргу, зокрема, твердить, що частина п'ята статті 13 Закону № 3551 у редакції Закону № 2983 порушує: 1) принцип верховенства права, оскільки не відповідає вимогам правової визначеності, передбачуваності, стабільності правового регулювання, а також підміняє реальну конституційну гарантію формальним посиланням на урядовий розсуд; 2) заборону на звуження змісту та обсягу раніше існуючих прав при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, у результаті чого право на грошову допомогу до Дня Незалежності України стало формально не скасованим, але законодавець змінив його таким чином, що воно втратило попередній реальний зміст; 3) принцип розмежування повноважень між законодавчою та виконавчою владою, оскільки змінює модель, за якої Верховна Рада України повинна визначати основи соціального захисту законом, а Кабінет Міністрів України – забезпечувати виконання такого закону, натомість оспорювана норма фактично дозволяє уряду щороку дискреційно визначати „не законом, а Кабінетом Міністрів України“ істотний елемент соціального захисту – розмір виплати грошової допомоги до Дня Незалежності України. Своєю чергою це перетворює право на соціальний захист на залежну від урядового розсуду виплату, звуження якої не компенсується іншими гарантіями, чи альтернативними виплатами. Крім того, оспорюваний припис статті 13 Закону № 3551 обмежує соціальну гарантію без визначення строку дії такого обмеження та без оформлення цього обмеження як тимчасово конституційно допустимого заходу.